

דברי

הכפר

על ששבת

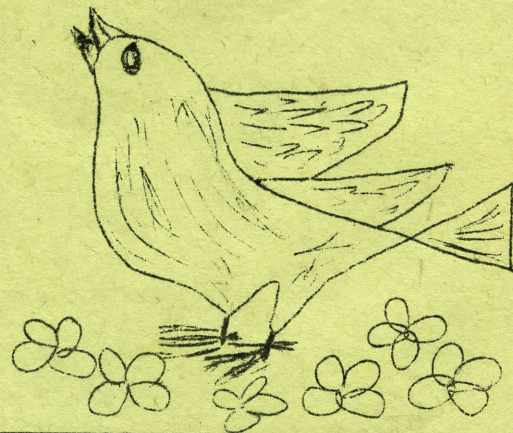
פסח תשל"א.
 למעלה משלושת אלפים פסחים.
 פסחי מדבר ופסחי ארץ מובטחת,
 פסחי שופטים ופסחי מלכים,
 פסחי בבל ופסחי עזרה ובחמיה.
 פסחי מכבים ופסחי קנאים ומורדים.
 פסחי גולה מושבתים.
 פסחי ימי הביניים והאינקוויזיציה
 שותתי דם.
 פסחי גיטאות ופסחים על מפתן משרפות.
 פסחי תש"ח.
 פסחים של מורדי הגיטאות.
 פסחים בחירות מחודשת במולדת.
 פסח תשל"א -
 פסח רביעי לאחר מלחמת ששת הימים,
 שאשררה את החלטתו הנחרצת של
 העם להיות ולא לחדול.

למעלה משלושת אלפים פסחים, והטעם
 העז של החירות לא פג.
 כי המתנה היקרה ביותר היא החירות!
 ופסח תשל"א יוחג בארץ השלימה -
 והשלוח מאתנו והלאה.
 עת אנו נסב כבני חורין בעיר ובכפר
 יחוגו את הפסח הזה "יהודי הדממה"
 ולבם כאן עמנו ויחוגו את חג החרור
 יהודי ערב בחרדה ובציפיה.
 ובליל החג יהיו בנינו וחברינו
 מקרוב באו, הרחק מביתם המואר,
 אי-שם בתוך הלילה, על משמר
 חירותנו.
 בפסח תשל"א - לבנו עמם.

ישראל (משמר הנגב)

פסח

תשל"א

יום ג' : (9/4) - ליל הסדר

שבת : (10/4) - ב- 4.30 יציאה לשדה ע"י הלול החדש

ב- 5.00 טכס קציר העמר

ב- 9.15 הרצאתו של ריצרד קרוסמן (עורך
NEW STATESMAN) במועדון

יום שני: (12/4) - "מאז ועד עתה"

ערב בלדות ושיירי עם ע"י ג' ודי ופרן - צמד זמרות
מלונדון וקנדה

יום רביעי: (14/4) סדר ט

יום חמישי: (15/4) ערב הרקדה בחדר האוכל בהדרכתו של "שאויליק"
(ערב חג) מגבע.

- * "טוטסי" - בעברית זהבה -
דיויס כבר כאן. ברוכים הבאים.
- * מופתי חזר מסיוור למודים ברחבי
אירופה מסתבר שעד שלא נסע
לא ידע עד כמה קטנה ישראל
ומפעל הבונים, שהוא כמונן
מרכז העולם, יכל בעצם להכנס
לאחת מפינות המפעלים אשר ראה
ולא יודע כי בא אל קרבם...
- * איבגה מתחילה את הבחינות
הרציניות. בהצלחה. נחזיק לך
אצבעות...
- * לסלי גרשמן הגיע לסיבוב שני
באליפות הגליל בטניס.
- * ביום ו' בקרו כאן 23 חברי
שנת-הכשרה מבית העמק.
- * הוחל במבצע בקירון במשק. לא
ידענו שיש כאן כל כך הרבה
עגלות עד שנתבשרנו כי ביום
זה הוצאו... עגלות מלאות
אשפה וביזם שלאחריו עוה...
עגלות. אל דאגה, לפי נסיוננו
אין כל חשש, תוך זמן קצר
במלא את החסר...
- * אנשי הבריכות עסוקים מאד:
משלוחי דגים לפני החג. קראנו
בעתונות שמחירי הדגים האמירו.
האם גם אנו נהיה בין הנהנים
מ"האמרה" זו או רק בעלי
החביות?
- * חברה, זהירות בחדר-האוכל,
עייש ואנשי פלוגתו מסתובבים
בכל האזור, חמושים במברשות
זוטפות צבע. כמו כל היהודים
הטובים גם אנו צובעים יום-
יומיים לפני החג...
- * דב קולט במילואים.
- * המשפחות סיבה וגליק, כולל
הילדים והקורטינה, בילו
חופשתם באילת. נקוה לשמוע
מפיהם איך זה היה.

- * בליל שבת הרצה אצלנו החבר נפתלי
גולומב מקיבוץ ניר-דוד. שמענו רעיונות
חדשים וחדשים למחצה על דרך הקיבוץ,
בכל הקשור לעבודתו של החבר הקשיש
וה"מתקשש", מקצוע שני, סיפוק בעבודה,
"התמקצעות", הרחבת האפשרויות והתאמת
תנאים לחבר המתבגר, תכנון לטוח ארוך
תחת פתרון בעיות בוערות על חשבון
העתיד וכן הלאה.
מאלף ביותר ומעורר למחשבה.
- * חתונה כפולה: פנינה ואורי, צורית
וגבי יערכו את נשואיהם ב- 22/6/71.
עד כמה שזכור לנו זה מקרה ראשון
אצלנו של חתונה אח ואחות ב"צורותא".
מזל טוב לזוגות הצעירים ומזל טוב
כפול ומכופל להורים.
- * האם ידעתם שהשנה מקבל כל חבר 12
ימי חפש שנתי במקום 10? גם לנו לא
היה ידוע, עד שבמסר כזאת מפי המזכיר.
ובכן, החלטה זו התקבלה בתוך תכנית
המשק, אך מאחר והתכנית לא הובאה
השנה לדיון באסיפה, לא נודע הדבר
בציבור החברים. ובכן, חפש בעים
לכולנו.
- * אורי גולן, שכבר בזכר אצלנו לטובה
לעיל, יבוא שוב על הברכה: עבר את מבחן
הנהיגה במכה הראשונה! כל הכבוד!
- * צילה אבידור סיימה שרותה בצבא.
- * הפתעה לדבורה - שהיא כבר חיילת,
דרך אגב -: אריק, החבר השווייצר,
הגיע ארצה לבקור של סוף - שבוע
ארוך.
- * בטע, אשר כהנה כמזכירה טכנית במשך
שמונה שנים, עוברת לתפקיד נכבד
באיחוד. היא החלה כבר בהעברת העבודה
לרות רחמני, אשר העבירה את תפקידה -
היא במטבח התינוקות למרתה, אשר
העבירה את תפקידה לבתיה ויטהם -
ממש כמו חד גדיא. ברכת התאקלמות
מהירה לכולן ובמיוחד לבטע.
- * אנו משתתפים בצערה של עליזה במלי,
לרגל פטירת אמה.
- * שאו עיניכם והביטו סביב על קירות
חדר האוכל. הקישוט החי והאביבי הוא
מעשה ידיה הברוכות ודמיונה הפורה של
לילה. יבורכו האמנים המוסיפים נופך
של צבע לחגיגו ויופי בכל ימות השנה.

למדבר ארץ לא מים

סוף השליש השני ראה משאיות עמוסות תלמידים מכתות י' - י"א משתרכות אל הנגב הצפוני. לא רק בני האיחוד אלא גם כתות מקבילות מהקיבוץ המאוחד נמצאו באותה עת בסביבת המכתשים, אבל כיוון שהם הלכו בכיוון הפוך לא היה קשה להבדיל. אני כמדריך הלכתי יחד עם החלק הצעיר של "אייל" לראות האם השתנה הנגב במשך העשור האחרון. מלבד כמה כבישים שהשתפרו נשאר הנגב כמו שהיה. אמנם מלאי פחי השימורים המחלידים גדל, אט אט, במקומות היפים, אבל הנוף החרב נשאר כמו שהיה.

אינפורמציה להורים

ילדיכם שברוב ימות השנה בודקים כל סכין ומזלג בקפדנות בטרם ישתמשו בהם לאכילה אכלו בתיאבון רב מפחים מלאי חול ובעזרת כלים שלא תמיד יכלו לבקות. הקיבה הישראלית בודאי מיוחדת במינה, כי על אף הלכלוך, החול, הנפט, הפיח והסיד חוסל האוכל בכמויות גדולות ולא היו מקרי מחלה!! אבל ברגע שהגענו לפובדק קיבוץ דברת בדרך הביתה וכותב שורות אלו מלא את חובתו בקניית סטיק וציפס לחבר'ה, שחסלו לפתנים ותפוזים של משקים אחרים, מקוסימה ועד עפולה, העיר אחד מבנינו המחובכים שפניו דומים בגובהם לאלה של אוטלו: "איזו מין מסעדה זו? הוא מרים את הסטיק בידיים". איש דברת שברוב חפזון בתפש בקלקלתו, בבסיון לספק אוכל ל- 120 רעבים (!?), עמה להתנצל עד שהביט בבגדים ובידים המטובפים.

המלחמה עם הצמאון והחם נמשכה כל הזמן. אין גבול למה שאפשר לשתות. והמעיינות הבודדים שמופיעים שונים את העין בפתאומיותם - עין עקב, עין מור, עין עבדת ואף זרימה דלילה של מים צחים מעבר לקו הירוק עין קדיס.

הלילות קרירים ומתחת לשק שינה יש תמיד אבן קטנה שבעלמת כשאתה מחפש אותה - אולי אני בסיך אמיתי? היום האחרון הביא סופת חול שבאה ללמדך עד כמה פעוט האדם ועד כמה דוחק אליל המדבר כשרצונו לתעתע בהולכי רגל. כלם בהנו אולם חסר משהו בהסברים שניתנו ע"י המדריכים. לא הודגשה הנקודה: הביטו בשממה זו המשתרעת מאופק לאופק, בלי עץ ובלי צל. שלך היא: חצי מדינתך היא מדבר - מרחבים אלה פתוחים וחדירים והישובים מעטים מספרם. האם המדבר ימשיך לבצח ובעוד עשרים שנה תגיעו אתם עם חניכיכם ולא חל שינוי?

פ ס ח

"נכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים..." וזה קורה במציאות. כל שבוע מגיעים עולים מברית המועצות ואם כי אין להשוות את מצבם של יהודי רוסיה עם גורל אבותינו במצרים של רעמסס - אין ספק שההקבלה מבקשת התייחסות. אנחנו למעשה דור של יהושע בן-נון - דור המתבחלים, אבל חסרו לנו 40 שנה במדבר וכתוצאה יש בנו לא מעטים שאינם מבינים את פשר החרות. כי ריח העבדות עודנו באפם.

יש גם אנשים שלדידם פסח הוא מטרד אחד גדול ותו לא. "למה לנו מצה במשך שבוע ימים?" הם מתיפחים. אבל לגבי פסח זו סדרה של אסוציאציות. אצלי זה קשור עם מפגש משפחתי דנערך שנה שנה ובגלל בס קטן לא הסתיים בריב אחים. איזה כף לגנוב את האפיקומן, ואיזה הישג לשתות ארבע כוסות יין ולהשאיר עם המבוגרים עד אחרי חצות. אליבא דאמת שעפעפי בקושי נפקחו אולם ליל הסדר היה הישג שלא הייתי מוותר עליו. לפי מיטב זכרונותי התייחסנו תמיד בכובד ראש לחלק הראשון עם סמליו ואז אכלנו והשתהינו והמבוגרים התחילו לדבר על רזי העולם - נכסים דלא ביידא וגרושין וזה שברח עם ה"שיקסה".

יש המשך...

החלק האחרון מלא השירים והחרוזים היה טבול חצי שינה - חצי חלום.
וכל השבוע אכלנו "מצה בריא" ושוקולד מיוחד. לא, אין זה חג שעליו אני
מוכן לוותר למרות שכיום זה חג צבורי ולא משפחתי.

בקיון לקראת החג

טוב לדעת איש אנשים בקרבנו שמתחסיים בעדינות ליופי יישובנו. כמה
טובות של פסולת הם מוציאים? 5 עגלות על יד בתי הילדים! 6 עגלות על יד
בתי המגורים. מי יודע מה יוציאו מתוך תעלות הקשר והמקלטים? ומי אינו
רוצה ביישוב שפניו יפים וגינותיו תענוג להסתכלות? אבל בשאלת השאלה, האם
בקיון יישאר מבצע חד פעמי ואחרי שגעון של שבוע בשתקע שוב בתפקידנו
השגרתי - פיזור פסולת בכל מקום המזדמן. כתבתי בזמנו שמה שחסר בקיבוץ
זה הוא פח קטן ועד היום הוא חסר. בהרבה קיבוצים קיימים מיכלי פסולת
קטנים שאינם מכערים את הסביבה. במרחק ובצניעות מצויות עגלות אשפה לרכוז
תוכנם של הפחים. אך אצלנו יש מיכלים פלסטיים די מכוערים שרק לחלק תחתית
בטון ובלכתך בדרך במדרכה לא תמצא שום מיכל קטן הראוי לשמו. בשאלת השאלה
מה עושה ועדת המחנה אצלנו. הגיע הזמן ענחליף את השם הזה כי המושג
"מחנה" בודאי משפיע לרעה על חברי הועדה. בכוונתי לבקש מהמזכירות לשנות
את שם הועדה, שתפקידה לטפל בכל הקשור בתכנון יישובנו, ל"ועדת היישוב",
או "ועדת תכנון", או "ועדת בוי" או אפילו "ועדת שביתת נשק", אבל לא
"ועדת מחנה". באמת, מה הם עושים? אמנם "סולל בונה" מקימה בנינים
ומבטיחה שיוכלו לגור בהם תוך יציאתם הבא אבל מי דואג לדברים קטנים? לא
היה כדאי לקנות כמה ספסלים פה ושם בקרבת דשאים?

מיומן הדלפק

אחד מסימני החג הוא שהמורים בתוכנו מוצאים פרנסה בדברים אחרים
במשך שבוע אחד של חופש פסח: ריבי וג' ובי עושים חייל בקיון, אדם שומר
בלילות ואני הפכתי לאחד מפקודי ג' בט בחדר האוכל. במשך הזמן הקצר הזה
נפל בחלקי למלא תפקיד של ממונה על הדלפק במשך הערבים. קטעי השיחות
שהובעו כאן בשמעו או כמעט בשמעו ואם קצת הוספתי זה מפני שודאי באמרו
ולא שמעתי:

האקונום: המנה היא גבינה והביצה היא במקום!!

אני : אבל איך אוכל למנוע מהם...

האקונום: זו הבעיה שלך.

אני : אבל אני עלול להפסיד את כל ידידי הטובים בדרך זו!

האקונום: שניהם בחופשה...

אני : הסתכל בגודל הביצה, אולי אפשר לחלק גם זכוכית מגדלת?

אקונום : זה ישכנע אותם שזה במקום ולא כדאי לקחת ביצה.

אני : אולי ניתן שתי ביצים כבמקום - לא יפה לתת אחת...

אקונום : אתה חושב שאני מרקס את ספנסר? ענף זה חייב לצאת ברוח!

אני : אבל ביצי יונים!!

אקונום : זו פסיכולוגיה, חביבי, יתרגלו לבצים קטנות ואז כשיש ביצה אחת

גדולה - באיזה חג - ישמחו.

אני : לא ידעתי שאתה יודע פסיכולוגיה!

אקונום : (בצניעות) לומדים...

התמונה מתחלפת, האקונום הולך ואני עומד בפרץ. מופיע טיפוס בלתי
מוכר ולוקח 4 מנות גבינה, שתי מנות דג מן הצהריים ושואל אותי "איפה
הרכות?"

אני : המנה גבינה! במקום ביצה אחת!

הוא : אני אורח...

אני : אבל...

יש המשך...

6

הוא: ורק באתי הנה כי חברי המליץ על כפר הנשיא!
 אני: (ברוגז חושב על כל 180 חברי משק) מי הוא חברך?
 הוא: אתה לא מכיר אותו!
 אני: לא יתכן! אני ותיק כאן, אני מכיר את כלם כאן!
 הוא: את חברי אינך מכיר.
 אני: למה?
 הוא: הוא אורח עובד!
 אני: (צורה באבוד עשתונות) מה?
 הוא: לא איכפת לך אם אקח 2 קשות ושתי רכות & לפעמים הקשות רכות ולהיפך. אחזיר מה שאני לא אוכל.
 אני: (לחבר משק) הביצה במקום!
 הוא: (במבט של בושח) סליחה, לא ידעתי (והחזיר את הביצה).

אריק

הוא לא אוכל

הודעה ובקשה

אנו זקוקים לעלוז מס' 189 של "דברי הכפר". החבר/ה המוכן/ה למסור חוברת זו, יתקשר עם צפורה או יכניס אותה לתא "דברי-הכפר".

תודה
 המערכת

הודעה חשובה

לצערי הרב לא אוכל לספל עוד בביקורי יבש. החברים שמסרו את בגדיהם לפני כשבועיים מתבקשים לבוא ולקבלם בחזרה.

שריטה

מהמכבסה מודיעים

דרוש לבו ביר חום לעטיפת החבילות לחיילים. חברים שמקבלים חבילות עטופות מתבקשים למסור את הביר אלי, כי ביר חדש יקר מאד.

תודה רבה
 פנינה

יש פנצ'ר במכבסה. נבסה בכל זאת לא לשנות את השרות. אנו מבקשים מהחברות לצמצם עד כמה שאפשר במסירת בגדי צמר וחומר סינטטי, שמיכות ושטיחים, עד שהודעה הבאה.

תודה

7

חוקת פורים

רצוני להגיד למכתבה של אינגה בנושא "מסיבת פורים". מצה אחד התעוררתי מן העובדה שישנם חברים המשקיעים מחשבה בנושא, אך מצד שני התאכזבתי מכך שהבקורת לא הייתה קונסטרוקטיבית.

עלי להסביר ששני קווים מבחים הדריכו אותנו בעיצוב החג: (א) לתת גיוון ככל האפשר למסיבה המסורתית; (ב) לבסס אותה על עצם הסיפור של פורים. מכאן שלא שחקנו אותם המשחקים ושלא קשטנו את חדר האוכל כפי שנהגנו בשנים קודמות. למעשה בסיסנו לשורת לחדר-האוכל אוריה מזרחית על כל מרכיביה: שוק, גינה, ארמון וכו', ובעזרנו באפקטים למיניהם כולל אורות צבעוניים ועמומים. חלק מן האפקטים לא יצאו לפועל כי גורמים אלמוניים חבלו בהם ועל כך יש להצטער.

דבר אחד היה ברור לנו מראש, שעם כל המחשבה שהושקעה בהכנת התוכנית, ועם כל הכוונות הטובות, תמיד יהיה מישהו שלא יבוא על סיפוקו.

עוד מילה בדבר חלוקת משלוח המנות. חשבנו לבכון לחרוג מן הנוהג המקובל מתוך כמה סיבות:

- א. כדי ליצור אורית פורים כבר בשעות המוקדמות של הערב.
- ב. בעבר "בעלמו" מתנות רבות מחדר האוכל, גם לפני וגם אחרי החלוקה, דבר שגרם לאכזבה גדולה למארגני המבצע ולא לה שלא קבלו שי.
- ג. מתנות שבירות נשברו עקב התנפלות החברים על דוכן החלוקה.
- ד. הרציפות בתוכנית נפסקה לשעה ארוכה על מנת לחלק מתנות.

לפי דעתי, יש הרבה חן בחלוקת המתנות מבית לבית שילדים ומבוגרים כאחד נהנו ממנה. איך אומרים? חוריה אמיתית. אשר לשאלת מהות המתנה - כמור, אינגה, כמוני, לא מעסוק בה הפעם, אך לדאבוני לא פעם קורה שהמתנה המשעשעת מהווה מקור שעשוע לבותן ולא למקבל (דוגמה: בקבוק ויסקי ריק!).

הרעיון של משלוח מנות, שכנראה נשכח על ידי הרבה חברים, היה הזדמנות לגרום הנאה לזולת, ולתת לו מתנה שהוא היה רוצה לקבל. העיקר כאן להשקיע מחשבה רבה, ומעט כסף.

אני מסכימה בפה מלא עם הדברים של שמחה ושל פיל שדרשו שחג פורים יישאר חג פנימי לחברה. הופתענו ממש השנה מהמספר המוגזם של האורחים.

שולמית

נ.ב.,

אגב, הצוות כבר התחיל בהכנות מסיבת פורים לשנה הבאה. הכנו שאלון קל (ללא כל קשר עם דבריה של אינגה) ומקווים שחברים ימלאו ויחזירו אותו אלינו (למזכירות) כדי שנוכל לתאם את המסיבה לדרישות החברים ולא להיפך. כך נקווה שרוב החברים יבואו על סיפוקם!

במשך השבועות האחרונים שמעתי מחברים מספר הערות ומצידי הרגשתי כמה תגובות, ובפעם הראשונה אין אף אחד בבית שיוכל להפריע לי ואני רושמת כמה מהם.

"הרעיונות הדתיים שלך אינם של כל החברה" - בכוון, ואי אפשר לקרוא לארוחה משותפת כשלנו הופעה דתית. אנחנו יושבים יחד. משפחה אחת מכינה "תוכנית קטנה" - בכלל לא דתית. חומר שאנו מרשים לילדינו ללמוד בבית ספר חילוני ושהם חייבים לדעת לבחינות הבגרות. אנו שרים שירים - כמה מאתנו, חבל שלא כל אחד שר. היה מוסיף מאד לאוירה.

"כל שבוע משהו, אלמוני, אינו מקבל את האוכל מיד" - בו חברים, ככה החיים. יש כאלה שמקבלים ראשונים וכאלה שמקבלים אחרים. כל שבוע משהו מקבל ראשון ומשהו מקבל אחרון. יום ששי איננו יום צום. אפשר לחכות כמה רגעים בלי הערות ועם שירה?

"אין מספיק כלים" - אוכלוסיה נחמדת. איפה הכלים מחדר האוכל? בבית, בצריף, בבית בלונד או בשדה? אלה שלוקחים אוכל הביתה למבוגר, ילד או כלב חולה מתבקשים להחזיר את הכלי ביום שבת או ביום ראשון.

"חבר בעלב, אל תיעלב!" לא שכחתיך. פשוט, שמך נפל או הופל על ידי המוני האדם העומדים על יד מפת השולחנות ו/או עזבו אותו מונח תחת רגליהם או שמישהו הרים אותו ושמו במקום לא בכוון. כל שבוע יש מקום לשבת. רק קשה לראות עד שכל אחד שיודע את מקומו יושב. כל שבוע יש מקומות לחברים ששוכחים להודיע לי על בואם לאכול ובכל זאת אני צריכה לדאוג להם ויש מקומות ריקים של אלה שבאים להודיע לי כי הם אוכלים בחדר האוכל אך בשש וחצי הם מופיעים לקחת אוכל הביתה. תמיד יש מקום.

"אנחנו מרגישים שהעבודה הזאת רבה מדי בשבילך. את לא צריכה לעבוד כל שבוע בערב שבת". חברים יקרים, אני מודה לכם מאד בעד התחשבות עדינה זאת. אחרי שלשה חודשים, כשהאסיפה תקבל שיטה זאת אני מתכוונת לעבוד פעם אחת מתוך ארבעה ערבי שבתות. יש מתנדבים אחרים? חוץ מזה - מי מכס שם לב לכך שג'נט עובדת בערב שבת, כל שבוע שני, זה תשע שנים?

בת-שבע

ימי הולדת

10/4 - יונתן ליפשיץ

11/4 - גיל לויז

- יניב גליק

- דוד אלמן

13/4 - ענת ירון

14/4 - אהרון לויז

- יפה שרק

16/4 - ג'רי ביימרק

- אניבה גלזר

17/4 - יביתה רוז

4/4 - דנה שפרובג

- טרי פלוצקי

5/4 - ברט וולפין

6/4 - יניב בן-יהודה

- גיורא שיינגזיכט

7/4 - סימון שיינגזיכט

8/4 - חגי ריפקינד

9/4 - דביאלה גניסלב

- שלי כהן

10/4 - רותי ג'קסון

24/3/71

שלום חברים,

זה זמן רב שלא כתבתי לעלון, ולא היה זה משום שלא חשבנו עליכם. ההיפך הוא הנכון, געגועינו למשק הולכים וגדלים ככל שמתארכת שהייתנו כאן. למדנו להעריך את המשק כפי שאולי לא היינו מעריכים אותו לעולם. ולא שרע לנו כל כך פה. נראה לי שניתנה לנו הזדמנות להתנסות בסביון שלי מעולם לא ניתן להתנסות בו. לגדל משפחה בעיר, לחיות בקרב יהודים גלותיים ובתוך ציבור גדול שאיננו יהודי, וזאת בנוסף לתנאים המיוחדים לארץ המוזהרת הזאת ששמה דרום אפריקה. והנסיון הזה עשה אותנו יותר פטריוטים ויותר משוכנעים בדרך הקיבוצית. נוכחתי לדעת שיהודי יכול להיות יהודי שלם יותר בארץ ישראל, ושהקיבוץ על כל מגרעותיו, הוא בהחלט צורת חיים בריאה יותר מצורת החיים העירונית. אגב, למדנו אפילו להעריך את האוכל של המשק, כי אחרי שזללנו בחודשים הראשונים כל מיני "מטעמים" למיניהם ראינו שהתוצאה היחידה מדיאטה זו היתה עליה מדאיגה במשקל, ואז ניסינו לחזור למנהגי האכילה הקודמים שלנו ולשוא, כי לבן, גבינה לבנה, זיתים וירקות הם יקרים מאד או שאינם ניתנים להשגה כלל פה. והפשרה היתה פשוט לאכול מעט ולבלוע ויטמינים מן הבקבוק... אולי אני מגזימה קצת אבל בהחלט לא הרבה.

וכאן אני מגיעה לבקודה הכאובה ביותר בכל מסכת געגועינו למשק: החג. זכור לי כיצד ספר לנו משה בן חיים כאשר בא לחופשת מולדת איך הם היו בשבעים בכל חג שלעולם לעולם לא ימתחו עוד בקורת על ועדת התרבות. ובכן, גם אנו נמצאים במצב דומה. אמנם השבת שלנו ובעיקר ערב השבת אינה גרועה כל כך, במיוחד כאשר לאריה אין פעולה מיד אחרי ארוחת הערב, ובדרך כלל יש לו פעולה ואז אני, שהייתי כל היום ב"נישול ערב" נוסף לנישול בוקר וצהריים ונוסף להיותי בהג תורן, אני בדרך כלל מתמוטטת מעייפות וברדמת בטעה מוקדמת. (אפילו טלויזיה אין פה שלא לדבר על תכנית טל וועדת תרבות). אבל החגים שלנו חסרים את האווירה החגיגית, וכל מה שלא נעשה בכוחות עצמנו אינו יכול למלא את כל החסר. פורים פה היה חג חסר כל טעם וצבע לילדים וחסר כל משמעות לנו. טו בשבט עבר ללא כל ציון בגן ובמעט תוכן בבית הספר. בחנוכה היינו למזלנו במחנה ויחד עם מספחות השליחים האחרים קיימנו הדלקת נרות כל ערב. בסוכות לא יכולנו אפילו לבנות סוכה כי יש לנו מרפסת זעירה והיא מכוסה בגג... וכן הלאה וכן הלאה, וכך אנו מגיעים לפסח תשל"א. השנה נאמר פעמיים: לשנה הבאה בירושלים ונדע שאין מאחורי אמירה זו אלא תקוות בלבד. על כל פנים כמו בכל החגים שעברו עלינו עד כה וודאי נחשוב עליכם לא מעט ונצטופף אתכם ועם עשרות האורחים ליד שולחן הסדר. נקרא את ההגדה המסורתית, (אם "מלך" הסדר ידע לקרוא כך שנבין) ובתפלל שבכפר הנשיא יפעלו הרמקולים כהלכה ושכל הקריינים יחזרו היטב על קטעי הקריאה שלהם לפני הסדר...

וכך ממרחק של מחצית כדור הארץ אנו שולחים לכם את ברכותינו לפסח שמח ולסדר מוצלח ונאמר: לא בשנה הבאה בירושלים אבל בעוד 15 חודשים בכפר-הנשיא.

שלכם

משפחת וולפין

נוכחו: הרולד, סלמה, גרשי, ינקל, קולין, אריה ב', מיכאל כ', מיכאל ד'.

- - - - -

1. מקלטים. נוספים במסגרת הג"א

יש אפשרות להשיג מימון שעד 90% ממנו יינתן כמענק, כדי לבנות מקלט בסביבת חדר-האוכל, ששטחו יהיה גדול מהמקובל. גודלו המדויק ומקומו צריכים לקבל אישור של מוסדות הבטחון. ועדת המשק רואה הצעה זו בחיוב והוטל על מרכז המשק לטפל בהשגת החלטת חיונית סופית מהמוסדות.

2. במסגרת נתוח מעמיק של ענפי המשק, על תוצאות תש"ל ותוכניות תש"א, דובר על:-

גידול כותנה - בהשתתפות ג'רי קלמן

בדרך כלל קבלנו מגידול זה תרומה של כ-125 ל"י ויותר לדונם. בתש"ל היתה תרומה שלילית, של כ-70 ל"י לדונם.

הסיבות לפי הסברו של ג'רי:

א. גורמים אקלימיים של תקופת גידול הכותנה. יש סברה די מבוססת שגל קור שבא מיד לאחר הזריעה באביב ושרר בעמק החולה המזרחי גרם בזק לגידול הכותנה בכל המשקים באיזור זה. מדריך הכותנה של האיזור הכין סקר אקלימי של מספר שנים, אשר מראה בצורה ברורה כי יש קורלציה בין יבולים נמוכים למצב אקלימי בתקופת הגידול. בגלל זה יש טיפול אזורי להשגת פיצויים למשקים כשלבנו, אך אין כלל בטחון שפיצויים כאלה יתקבלו.

ב. מזיקים בגלל חוסר פקוח מספיק בתקופה מסוימת (חלק מהצוות היה במילואים) בגרם סבל קשה למספר חלקות.

ג. נסיון לא מוצלח בדרכי צמיחה גרם גם לדיכוי היבול. כתוצאה מכך ירד היבול ב-50 ק"ג לדונם, על שטח של כ-200 ד"א.

דרכים לשיפור היבול בשנים הבאות

הצלחנו לשכנע את ועדת מגדלי הכותנה לערוך נסיונות רציניים בשטח שלנו. נסיון זה בשתוף עם מכון וולקני ברחובות. יש חשיבות מרובה בנסיון זה - כדי לקבל פתרונות למספר בעיות-יסוד שמטרידות אותנו, כגון:

- א. גידול מופרז של צמחיה
- ב. משטר מים
- ג. צפיפות הזריעה
- ד. מרחבי פוריות
- ה. השפלות על העשביה

הרולד יעבוד בשם הועדה האזורית של מגדלי הכותנה, כאחראי לנסיונות אלה בתשלום מלא.

3. גזבר לאספסת הגליל

מהנהלת אספסת הגליל פנו אלינו בזמנו בהצעה שנשתתף בהנהלת שותפות זו בצורה יותר פעילה, ע"י כך שחבר שלנו יהיה גזבר המפעל. המוצע לתפקיד זה הוא ינקל, בנוסף לגזברות המשק. התפקיד מצריך עבודה בעיר שיכולה להשתלב בעבודתו בתל-אביב ועבודה באיזור. היות ושחרור ינקל לעבודה זו מורכב מאד, התקיים דיון ראשון בלבד וסוכם לדחות את ההחלטה לישיבה הבאה.

11
דו"ח מיושבת ועדת המשק מ- 19/3/71

נוכחו: מיכאל ה', אריה ב', ינקל, גרשי, הרולד, קולין, מיכאל כ'.

- - - - -

א. דו"ח 5 חודשים על הוצאות יום כלכלה - בהשתתפות משה בן-חיים

מרכז המשק מסר על הוצאות יום כלכלה בתש"ל = 2.70 ל"י ליום. בכניסתו של משה לתפקיד כאקובום החלט לתכנן לתשל"א הוצאות יום כלכלה ל- 2.60 - אתגר קשה. מן הדו"ח ל-5 חודשים שמשה הגיש לו' המשק מתברר שעד כה יום הכלכלה הגיע ל-2.55 ל"י. ועדת המשק ציינה שזו הפעם הראשונה, אחרי מספר שנים, שהמשק עומד בתקציב הכלכלה. משה הזהיר שיש להביא בחשבון התיקרויות במצרכים שונים אשר עלולים לשנות את המצב בכמה אגורות ליום.

ב. דיון על השקעות עצמיות בהשלמת השיכון החדש - בהשתתפות אלק

אלק מסר על הפרטים שיש להוסיף לכל יחידה חדשה ועל עבודות הפתוח שיש לעשות בשכונה החדשה - אף על פי שהסוכנות משתתפת היום ביותר סעיפים בגמר הבית משבעבר. ס"ה ההוצאה לכל יחידה תהיה כ-7000 ל"י, בגלל הוצאות פתוח גדולות כגון: ביוב, מדרכות וחשמל. בגלל העליה ברמת השיכון החדש החליטה ר' המשק לערוך תוכנית רב-שנתית להשקעות צרכניות עם מקורות מימון ועל המזכירות להציע עדיפויות ודרישות לצרכי החברה.

ג. דו"ח על ענף הצאן - 5 חודשים והערכה עד סוף השנה - בהשתתפות ג' ו ר'

לפי דו"ח 5 חודשים והערכת הבצוע עד סוף השנה יש סיכוי לתרומה רצינית מענף זה. עיקר הטבת התחזית נובע מעלית מחיר הבשר והאפשרויות ליצוא גם בעונת הקיץ המוקדמות.

ד. דו"ח לול 4 חודשים - בהשתתפות גרשון

ינקל הגיש דו"ח על התקדמות ענף הלול במשך 5 שנים, כולל שבת תש"ל. נוסף על כך הוגש דו"ח על 4 חודשים של תשל"א. התרומה של הענף ממשיכה להיות טובה מאד ויש התקדמות ביעילות. מרכז המשק מסר כי כיום עומדת לזכותנו מיכסת ייצור של 200 טון ועוד מיכטה זמנית של 100 טון, המבטיחה את כיסוי כל הייצור של השנה. דבר זה מבטיח את עתיד הענף המידה שלא יקרו אסונות. הלול החדש יתחיל לפעול ב- 15/4, בלהקה של 15.000 אפרוחים.

× × × × × × × ×

נכחו: ג' יסון, רות ג', מיכאל ז', ינקל, דוד א', ריני כ', מינה, גרשון
נעדרו: אריק (טיול)
 - - - - -

1. קבלת חברים - בהשתתפות ג' ורג' - כנציג ועדת קליטה

ועדת קליטה המליצה לקבל את בוב לחברות, אחרי שמיעת אינפורמציה ודיון החליטה המזכירות להמליץ לפני האסיפה לקבל את בוב לחברות.

2. טיפול מיוחד

המזכירות התחילה בדיון לגבי החלפת בטע בתפקיד זה. הועלתה הצעה, לפי המלצת ועדת הבריות, להקים ועדה ליעוץ שתכלול 2-3 חברים, כולל אחת האחיות במרפאה. המזכירות תסכם את הדיון בישיבה הבאה.

× × × ×

משיבת מועצת החינוך 30/3/71

בישיבה האחרונה בפלו שתי החלטות:

(1) פניה לשתף בסדר הפסח את ילדי הגנים הלומדים

מועצת החינוך דחתה את הפניה משום שלא רצתה לגרום להפרדה בין ילדי הגנים הלומדים והלא-לומדים.

(2) הקפצת כתת דרור

היתה פניה מטעם מספר מורים בכפר-בלום ומחזכי הילדים שהשנתון הבוגר בכתת דרור יקפוץ לכתה ט' בתחילת שנה"ל הבאה. בית הספר החליט לראות את הפניה כשאלה לימודית וחברתית כאחת ועל כן בקש מכפר הבשיא להכריע בדיון.

מועצת החינוך החליטה בחירוב ורשמה בפניה שילדי אותן השנתון יזדקקו ללימודים בחופש הקיץ.

- - - - -

ישיבת המזכירות מיום 4/4/71

(בהשתתפות ג' וני פ' יעל ג וצביה)

ערעורו של ג' ו ר' על החלטת ועדת החינוך

ג' ו ערער על החלטת מ. חינוך שלא לאפשר השתתפותם של ילדי הגנים הלומדים בסדר פסח. הערעור לא נתקבל.

НОВАЯ СТРАНИЦА В «АГАДА»

Этот год войдет в историю нашего народа как год исхода из Советского Союза — новейшего исхода из Египта. История еврейского народа повторяется, и вот с новым героизмом и мужеством проявляется вечная сила народа.

50 лет наши братья блуждали в пустыне, чуждые по неволе своему народу. Но в муках отчужденности они пробили себе дорогу к Вратам Спасенья.

Не Моше один вел их — много-много безымянных сыновей восстали из бездн страдания. Не народ скованный молчанием, а смело борющийся за свободу.

Да будет этот год годом возрождения этого гордого племени, годом его возвращения на Родину — страну предков.

דף חדש בהגדה

שנת תשל"א תהא בתולדותינו שנת יציאת ברית המועצות, יציאת מצרים החדשה. ההיסטוריה היהודית חוזרת על עצמה, וביתר עוז וגבורה מתגלה חיותו של העם.

חמשים שנה נדדו אחינו במדבר ההתנכרות שכפו עליהם צוררי ישראל — וכאשר יענו אותם כן יפרצו שערים.

לא משה אחד קם להנהיגם, מיסורי האומה עלו רבים־רבים מבניה. לא עוד יהדות הדממה, כי אם יהדות גאה, זועקת ונלחמת.

והיתה שנה זאת, שנת פתיחת שערים, לשנת התחייה של השבט המפואר של גולת ישראל — כי בשנה זאת שבו אל עמם.

\$
 \$ פ ר י ם ש א ל ו ך \$
 \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$
 \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$ \$
 \$

- (1) האם פורים בשבילך.....
חג כמו כל החגים
סתם קרניבל
תרוץ להתחפש
- (2) נושא למסיבה צריך להיות.....
קצור לספור של פורים
נושא אבסטרקטי
נושא מוגדר
- (3) יש לבטס את התוכנית על.....
משחקים מאורגנים כל הערב
תכנית חופשית, רקודים
דוכנים ושעשועים מכל הסוגים
- (4) ההצגה צריכה להיות.....
הופעות על ידי "צוות פורים"
הופעות ע"י חברים שהתחפשו
- (5) תחלוקה.....
רצויה
לא רצויה
- (6) משלוח מנות צריך להיות.....
מתנה צנועה
טובבולה (ענין של מזל)
- (7) הצעתי לאלה שלא מוותרים.....
הצעתי לנושא (כולל תוכנית משולבת ל
- (8) אני מעונין לעזור בשנה הבאה בהכנת
דוכן
תפאורה
מוזיקה
פלקרטים והודעות
אוכל
תכנית
???
- (9) קונטרס קטובות.....
הערות קונטרס קטובות.....
- (10) הערות קונטרס קטובות.....

חתום כגון והחזר את הטפוס למזכירות,

חבר יקר !

רק 5 דקות - קח עם ביד ומלא את השאלון.

מענין אותנו מה מענין אותך.

בתודה מראש!

ועד פורים.

לקראת האספה הכללית

מוצאי שבת 3/4/71

על סדר היום: תקציב כולל

כזכור, התקיימה שתי אספות בנושא, וסוכס להביא אותו לבירור בחוגי בית לפני הכרעה באסיפה. להלן הפרוצדורה המוצעת - ע"י המזכיר ויושב ראש (גרשי וקולין) לאספה זו.

- (1) הסבר קצר על שלוש ההצעות ע"י יושב הראש.
ההצעות הן: (א) השיטה הקיימת - תקציבים מוגדרים
(ב) תקציב כולל
(ג) שיטת "סומי" - תקציבים מוגדרים מינימליים בלבד.
- (2) דו"ח קצר על חוגי הבית - ע"י המזכיר
- (3) ההצבעה (ללא כל דיון נוסף) בדלקמן:
א. להעמיד את שלוש ההצעות להצבעה.
ב. ההצעה אשר מקבלת מספר קולות הקטן ביותר - יורדת.
ג. הצבעה בין שתי ההצעות הנותרות.
- (4) לאחר ההחלטה העקרונית - תהיה הזדמנות לחברים לדון בפרטים נוספים לגבי השיטה שהתקבלה.